

Riječ koja nas čini mudrima...

[...] Prava mudrost nas vodi k i uvodi u božanski život. Štoviše, prava mudrost je Mudrost Božja, vječna i nerukotvorena. Ona nije mudrost priučena ni naučena iz neprovjerenih knjiga, već je ona Riječ Očeva izišla iz Očeva uma i srca. Ona nije nemušta ljudska ideja, već jasno izrečena Božja Istina. Božja nas Mudrost uči ispravnu životu, a nije kao lažna ljudska mudrost koja se svodi na obranu loše prakse i nečudorednog življenja. Istinska Mudrost nas poziva da se usredotočujemo na traženje Boga koji nam daje svu jasnoću o odbacivanju ispraznosti, a prihvaćanju ispravnog načina života, te nam ujedno daje i snagu za takav život pred Bogom. Tu Mudrost nam predstavlja Sirah u prvom čitanju, a sveti Ivan u Evanđelju kada govori o Riječi (Logosu) koja u početku bijaše kod Boga i koja bijaše Bog. To je stvarateljska i prosvjetiteljska Riječ koja bijaše ljudima svjetlo prema kojem su se mogli ravnati i koja prosvjetljuje svakog čovjeka. Već tada sveti Ivan reče da je došao svojim a da ga njegovi nisu primili, to jest došao je kao Mudrost onima koji žedaju za mudrošću, koji je posjeduju dijelom ili u tragovima, a žude upoznati potpuno, no ipak ga odbaciše i nastaviše svojim krivim stazama. Doista, oni koji žive po principu ljudske volje i tjelesnoga života, ne mogu ga upoznati i odbacuju ga u ime svojih strasti i slatkoga života.

Onima pak koji ga primaju, daje moć da postanu djeca Božja. Stoga je on kao Mudrost Očeva izvor moći za naš kršćanski život, te mu se potpuno okrenimo i otvorimo da nas prosvjetli i ispunimo milošću i istinom. Budimo stoga ponizni i ispunimo se milošću i istinom njegova dolaska među nas ljude u našu povijest, te će nas on lako ispuniti spasenjskim znanjem koje ljudi u svojoj 'mudrosti' ne posjeduju, a ono je temelj svakoga znanja i svake mudrosti. Neka nam on bude život i svjetlo kako bismo mogli vidjeti njegovu slavu već sada ovdje među nama, a jednom je i uživati u njegovu kraljevstvu po sve vijeke vjekova. Amen.

<https://www.vjeraidjela.com/riječ-koja-nas-cini-mudrima-razmisljanje-uz-2-nedjelju-po-bozicu/>

**Vama i vašim obiteljima želimo
Božji blagoslov
i Njegovu zaštitu u novoj godini!**

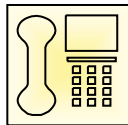
Bogojavljenje – Sveta tri kralja

Sveta tri kralja ili Bogojavljenje tipična je božićna tema: Bog koji se kao čovjek rodio u Betlehemu nije došao samo Židovima, nego cijelom svijetu kojega u ovom blagdanskom događaju predstavljaju trojica mudraca s Istoka. Blagdan vjernicima poručuje da Isus nije ostao drago betlehemske djetete, već da je rođen da postane gospodar povijesti, da uspostavi i započne ostvarivati Kraljevstvo ljubavi, pravde i mira u svijetu u kojem vlada ljudski egoizam s mržnjom i brojnim nepravdama. To je zadaća obećanoga i očekivanoga Mesije, Spasitelja. U njegovu kraljevstvu prvi i odgovorni na vlasti neće vladati nego služiti; neće ratovati, nego širiti mir i ljubaviju nadvladavati mržnju.

Još nešto poručuje blagdan Bogojavljenja: Božić je događaj svjetskog značenja koji pokreće ne samo anđele i pastire, nego i zvijezde i kraljeve; nitko ne ostaje ravnodušan kad se u Davidovu gradu dogodilo nebo na zemlji, dogodilo se spasenje, dogodio se pravi Bog i pravi Čovjek među ljudima. „Čudo se, gle, dogodi, Djeva sina porodi...“ Dogodilo se da su svi krajevi svijeta vidjeli spasenje Boga našega! Ljudi svih vremena i krajeva pozvani su da prihvate ispruženu Božju ruku, no povjerovat će samo neki, jer zvijezda je zahtjevna. Njezina neodoljiva svjetlost mami mudre kraljevske putnike u noć, u nepoznato, u neizvjesnost, u avanture pune opasnosti. Ona se zvijezda odjednom skriva i valja pitati ljude, otvarati svete i tajanstvene knjige. Matejev izvještaj svjedoči da je Jeruzalem bio trom i samodostatan; imao je Pisma, znao je čija je zvijezda, pomno je pratio događaje, ali nije krenuo na put. Štoviše, njegova okrutna i prepređena vlast bila je puna straha i prikrivena gnjeva. Vlast je oduvijek željela biti mjerom svih stvari, ona uvijek mrzi sve što je veće od njezine taštine. To na sreću nije odlučujuća činjenica. Ljudi su oduvijek trebali i slijedili ideale, uzvišene spoznaje koje su ih vodile do uzvišena cilja. Kršćanski ideali su stvarnosti koje nadilaze sve ovozemaljsko i zovu da se uvijek ide dalje. Smisao putovanja dinamika je tražanja za Božjom blizinom i njezinim utjelovljenjem, za Kristom. Putovi vjere vode preko pustinja i kroz gradove, no putnici se ne plaše ni samoće ni buke i zahuktalog materijalizma, ni isprazne raskoši i idolatrija. Možda se te zavodljive utvare ne može ukloniti, ali doista bi bilo kobno ne zapaziti Zvijezdu! Bez njezina sjaja nema budućnosti. [...]

<https://donbosco.hr/duhovnost/medjeljne-propovijedi/liturgijska-godina-bitem/1870-sveta-tri-kralja>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

**“MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb**

Godina 13 • broj 520 • 2022. godina

**DRUGA NEDJELJA
PO BOŽIĆU**

2. siječnja 2022.

Riječ tijelom postane i nastani se među nama.

<https://zagrebacka-policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evandjelje: Iv 1, 1-18

U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. Ona bijaše u početku u Boga. Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa. Svemu što postade u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; i svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze. Bi čovjek poslan od Boga, ime mu Ivan. On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju po njemu. Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjedoči za Svjetlo. Svjetlo istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; bijaše na svijetu i svijet po njemu postade i svijet ga ne upozna. K svojim dođe i njegovi ga ne primiše. A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja: onima koji vjeruju u njegovo ime, koji su rođeni ne od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga. Riječ tijelom postade i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine. Ivan svjedoči za njega. Više: »To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše prije mene!« Doista, od punine njegove svi mi primismo, i to milost na milost. Uistinu, zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nastade po Isusu Kristu. Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac - Bog - koji je u krilu Očevu, on ga obznani.

Riječ tijelom postade i nastani se među nama.

Slavi Gospodina, Jeruzaleme, hvali Boga svoga, Sione!
On učvrsti zasune vrata tvojih, blagoslovi u tebi tvoje sinove.

On dade mir granicama tvojim, pšenicom te hrani najboljom.
Besjedu svoju šalje na zemlju, brzo trči riječ njegovu.

Riječ svoju on objavi Jakovu, odluke svoje i zakone Izraelu.
e učini tako nijednom narodu: nijednom naredbe svoje ne objavi!

Otpjevni psalam: 147, 12-15.19-20

U početku bijaše Riječ

Drevno temeljno pitanje jest: odakle dolazimo, gdje smo i kamo idemo? Odakle ovaj svijet? Zašto je sve baš takvo kakvo jest? Zašto uopće postojimo? Jesu li u pravu oni pesimisti koji vele da ništa nema smisla? Jer evo, rodimo se, mučimo u životu tražeći sreću i – onda odlazimo ne noseći ništa sa sobom, pa makar bili i dobitnici Nobelove nagrade. Već su stari Grci umovali jesu li Zemlja i cijeli svemir kaos, neuređeni nasmučni svijet, ili je svemir kosmos, mudro uređeni svijet?

A evo, prvo poglavlje Ivanova evanđelja – možda najljepša stranica cijele Biblije – započinje riječima: „U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Bog bijaše Riječ.“ U grčkom originalu za Riječ stoji Logos, što znači Riječ, ali i Smisao. Gledano očima današnjih fizičara, od svog prapočetka, od velikog praska sav se svemir ravna po točno određenim zakonima fizike. Gledano očima onih koji proučavaju život na Zemlji, vidimo kako se svekolik život na Zemlji razvija po određenim zakonima, te da je upravo čudesno kako se život rađa i obnavlja. Logos.

Svemir je uređen. Život na zemlji je veličanstven i čudesan. Sve je smisljeno. Ali, Biblija ide još dalje. Vječna Božja Riječ, onaj Smisao, Logos, sâm Božji Sin postaje čovjekom. Veli: „I Riječ je Tijelom postala i prebivala među nama.“ Pri tome se u grčkom originalu za tijelo veli sarx, što znači meso, odnosno pravo ljudsko tijelo od krvi i mesa. Evanđelist Ivan hoće reći da

je Bog dao da njegov Sin, Riječ od vječnosti, postane pravim čovjekom, da bi čovjek doslovno ušao u sferu vječnoga i božanskoga. Zato, govoreći o utjelovljenom Sinu Božjemu veli: „Od punine njegove svi mi primismo.“

Upravo to Crkva slavi i spominje ovih dana. Sin se Božji rodio kao čovjek da bismo mi ljudi – kako na drugom mjestu kaže Biblija – postali „zajedničari božanske naravi“. Istina, svijet je ispunjen i nevoljama i nepravdama. Istina, ljudska je povijest – povijest ratovanja. Istina, ljudi jedni drugima itekako znaju zagorčiti život. Istina, prirodne katastrofe znaju donijeti neizmjernu patnju i bol. Međutim, unatoč tome, kršćani vjeruju da Bog „i po krivim crtama pravo piše“. Čovjek je od Boga. Štoviše, Bog čovjeka čini dionikom svoje božanske naravi. Zato, unatoč nevoljama i nesrećama, unatoč prolaznosti ovoga života, kršćani duboko u sebi nose nadu: po Isusu Kristu čovjekov je život ispunjen smislom i otvoren životu s Bogom. Krist je uz nas sada i u vječnosti. Upravo zato evanđelje jest evanđelje, odnosno radosna vijest.

<https://www.vjeraijela.com/2-nedjelja-po-bozicu-u-pocetku-bijase-rijec/>

**Narodi nam se kralj nebeski, od Marije čiste Djevice.
Na tom mladom ljetu, veselimo se, Mladoga Kralja mi molimo.
Daj nam Bog zdravlje, k tomu veselje, na tom mladom ljetu, svega obilja.**